

Het is niet normaal wanneer joodse migranten op van anderen bruut geroofde grond ter verjoodsing van Jeruzalem een huis bouwen

Hoe zit het met de morele standaarden van de Europese Unie, en haar geloofwaardigheid als het de eigen regels betreft? Voorbij de Karpaten gaat het voortdurend mis.

Koerdisch

De band met Servië wordt aangehaald, ondanks Mladics uitblijven in Scheveningen. Hoe welkom is een land waar een ruime meerderheid een oorlogsmisdadiger als oorlogsheld beschouwt? Griekenland blijkt zich met statistische leugens een plaats in de Eurozone te hebben verschaft. Turkije verbiedt de enige Koerdische partij en wil de vrije toegang tot internet drastisch inperken. Ook weigert het zijn havens voor Cyprus te openen, gelijk Servië Kosovo blokkeert. Hoe had Brussel zich een lidmaatschap voorgesteld van een land dat andere lidstaten niet eens erkent?

Geen taboe

En dan is er natuurlijk Israël. Dat enige oudministers eindelijk het licht hebben gezien, heeft weer eens tot opwinding geleid. Inderdaad is, zoals Paul Brill stelt, kritiek op Israël in het Westen allang niet meer taboe. En inderdaad vormt Israël in de VN voor vele niet-Westerse autocratieën het favoriete zwarte schaap, waar die tegelijk over andermans schendingen van het internationale recht zwijgen - maar tegelijk blijft elke VN-veroordeling zonder gevolg, omdat de Verenigde Staten eveneens met twee maten meten en direct een veto uitspreken. Toen Saddam Hoessein VN-resoluties aan zijn laars lapte, werd hij door Washington weggebombardeerd. Als een Sharon hetzelfde doet, wordt hij nog steeds door Washington geprotegeerd.

Straffeloos

Zodoende leidt al die kritiek nooit tot iets concreets, en intussen verplaatst Israël, tijdens elke pauze in de zogenaamde vredesonderhandelingen, steeds weer straffeloos de territoriale stukken een stukje verder. In naam mag Netanyahu nu een tweestatenoplossing omarmen, het is wel de tweestatenoplossing van het Zuidafrikaanse Apartheidsregime, waarbij voor de Palestijnen slechts een paar Bantoestans resten.

De door de Verhagens bepleite 'middenpositie' komt zo in de praktijk neer op voortgaande landroof, en voor Israël vormen een handvol Hamas-bommendoden in eigen kring het kleinere kwaad, omdat serieuze onderhandelingen haar immers tot hardhandig optreden tegen haar eigen landrovers zal dwingen. En dan scheurt met het land ook zijn staatsideologie uiteen, gebaseerd op een stichtingsmythe - 'een land zonder volk voor een volk zonder land' - die de eeuwenlange aanwezigheid van Palestijnen ontkent.

Het kernprobleem is namelijk niet een bommetje over en weer.

Het kernprobleem licht verscholen - en daarop ligt nog wel degelijk, zoals straks uit het vele hysterische gescheld hieronder onontkoombaar zal blijken, een westers taboe - in het zionisme zelf.

Van alle uit de negentiende-eeuws stammende nationalistische ideologieën is de zionistische de meest problematische, omdat het niet alleen - en zelfs niet eens in de eerste plaats - een staatkundige oplossing wilde formuleren voor de joden die toen in Palestina leefden. Dan was er niet zoveel aan de hand en het zionisme een 'normaal' nationalisme geweest: het recht op zelfbestuur voor een volk in een bepaald gebied.

Wilders-rein

Het zionisme poogt meer: het claimt het Heilige Land namelijk ook voor alle Joden die daar nu helemaal niet leven, maar wier voorouders daar tweeduizend jaar terug geleefd zouden hebben. Dat komt niet alleen op staatsvorming, maar ook op volksverhuizing neer, met een beroep op de ethnische kaart van het jaar nul, waarbij de Palestijnen moeten verkassen. Op Europa toegepast zou zo'n uitgangspunt betekenen dat we de Grote Volksverhuizing moeten terugdraaien en morgen Venlo Wilders-rein aan Silvio Caesar Berlusconi restitueren.

Dit - en dan ook nog eens met de Bijbel in de hand als 'Gods Wil' gelegitimeerd - vormt een recept voor rampen. Die blijven dan ook niet uit, in de vorm van een sluipende ethnische zuivering waarvan het Westen op grond van haar Holocaustschuldgevoelens lang geen kennis heeft willen nemen. Palestijnen die er al tientallen generaties wonen worden met geweld uit hun huizen gezet om leefruimte te creëren voor Amerikaanse of Russische joden die al tientallen generaties elders wonen, maar nu na een plotselinge religieuze bevestiging andermans eigendom opeisen.

Verzet

Het is in dit verband merkwaardig - en duidt op een hier al eerder geconstateerd gebrek aan geestelijke consistentie - dat juist de hele vaste Nederlandse columnistenschare die bij elke mogelijke nieuwe minaret van moslimmigranten op keurig gekochte grond vanwege 'agressieve islamisering' op tilt slaat, het kennelijk normaal vindt wanneer joodse migranten op van anderen bruut geroofde grond ter verjoodsing van Jeruzalem een huis bouwen, en zich opwindt wanneer Palestijnen zich met geweld tegen deze nog steeds schaamteloos voortgezette annexatiepolitiek verzetten.

Want praten heeft hen immers niets opgeleverd. Tegen die achtergrond mag Israël van groot geluk spreken dat er nog niet veel meer doden onder haar kolonisten zijn gevallen. Daar waar een militaire bezetting in materële beroving ontaardt, zijn de slachtoffers moreel gerechtigd zich desnoods met geweld tegen zo'n beroving te verzetten.

